

Stanley mu podá roko. „Rojak, pozabiva kar je bilo. Ni hiše brez svaje. Odpuščam vam vse, prav res, vse.“

Na večer tistega dne, ko je Stanley že dremal, zasliši se strel, krogla prileti v njegov šotor in udari nekoliko palcev od njegove postelje. Stanley pograbi revolver in skoči iz šotora. „Kdo je streljal?“ vpraša stražo

„Beli človek ondi-le.“

Stanley nažge svečo in gré v šotor svojega nasprotnika. Shaw, ali ste vi streljali?“

Nobenega odgovora. Shaw kakor da spi in smrči zraven. Stanley zopet popraša in potrese Shawa.

„Jaz?“ pravi in se dela, kakor da se je prebudil.

„Jaz ne, jaz sem spal.“

Stanley je že hotel oditi, kar opazi puško Shawovo. Prime jo, cev je bila topla, porine prst vánjo in ko ga pogleda, bil je črn. „Kaj je to?“ veli Shawu.

„Ljudje trdijo, da ste vi streljali, kaj?“

„Oh!... da. Spominjam se... Sanjalo se mi je, da se je tat plazil tu okoli vrat, pa sem puhnil za njim, to je. No pa kaj za to, ali je to kaj hudega, napačnega? I kaj pa je?“

„Nič,“ odgovori Stanley. „Da se ognete sleharnej sumnji, svetujem vam, ne streljajte več v moj šotor, tudi neblizu mene, ker bi utegnil biti ranjen, a posledice bi bile zle za vas. Lahko noč.“ In nič več ni vzela v misel tega dogodka.

Nekoliko dni pozneje pa je moral Stanley se ločiti od Farquahara, ki je bil ves bolan in zdelan, s kratka, nesposoben, da ide dalje. Ostavil ga je v nekej vasi pokrajine Mpwapwa, kjer je zrak čist in zdrav in kjer je bolnik mogel počakati karavane, da se odpravi na obalo. Ali ko so se pomenkovali, kateri črnci naj ostane pri bolniku, nobeden ni hotel, vsak se je branil; Tarquhar namreč jo tako okrutno postopal s črnci, da se sedaj ni smilil nobenemu.

Stanley je moral upotrebiti ves svoj ugled, in zapovedal je, da kuhar Jakob ostane pri belci, dokler se pozdravi. Tudi mu je ostavil dovolj živil vsake vrste. No vsa skrb in ves trud je bil zastonj. Nekoliko mesecev pozneje je izvedel Stanley da je Tarquhar že umrl, kar ga ni iznenadilo. „Pijanci in razuzdanci ne morejo živeti v Osrednji Afriki,“ rekel je Livingstone.

Kar se tiče Shawa, vlekla ga je Stanley seboj do Taboraha, ali službe ni imel nikake več. Tu pa je Shaw po vsej sili nastojal, da se vrne. Stanley ga je prosil in rotil, naj ne stori tega, dokazoval mu je, da se to pravi riniti v gotovo smrt. In res je nesrečnik umrl kmalu potem, ko je bil zapustil svojega načelnika.

Poučni in zabavni drobiž.

Jetika v Budimpešti. Prof. dr. pl. Fodor je konstatiral, da so zdravstvene razmere v Budimpešti najneugodnejše

izmej vseh velicnih mest. Na 100.000 prebivalcev umrje jih 600 na leto za jetiko, v Londonu pa le 180. V vseh drugih mestih se zdravstveno stanje boljše vsled večje skrbi za zdravstvo, le v Budimpešti ne. Omenjeni doktor misli, da bi se moralo bolj gledati na snaženje ulic

Ameriške najdbe. Inženirja Ochoa in Baez našla sta v Caolcomanu staromehiško mumijo. Zanimivo najdbo sta razstavili v mehikanskem muzeji. Dr. med. Ballot je našel v Mehiki star napis mehijskih Indijanov. Iz tega napisa sledi, da so ti Indijani že poznali bacilsko teorijo. Dotično mesto tega napisa se glasi: „Če kuhaš rumeno korenino rastline kolobše in odlivek piješ, uničiš živalice, katere proizvajajo telo samo, ki so pa tako majhne, da jih ne vidiš.“ Stari Indijanci so torej že vedeli, da te živalice prouzročujejo razne bolezni.

Podzemeljsko mesto. Blizu Kerhija v Buhari našli so vhod k nekemu staremu podzemeljskemu mestu. Po najdenih novicah soditi je to mesto še izza časa sasanidske države. To pa ni kako zasuto mesto, temveč je nalašč zidano v podzemeljskih votlinah. Na več kilometrov daleč vodijo razni hodniki. Nekateri hiše so celo po tli nadstropja. V tem podzemeljskem mestu se je menda neki star civilizovani narod skrival pred barbarskimi sosedi

Novice.

— **Presvetli cesar** je podaril za notranjo opravo župnijske cerkve v Beli Cerkvi 100 gld

— **Osebnosti.** Višji štabni zdravnik g. dr. V. Tonner, ki je služboval pred nekaj leti tudi v Ljubljani, je upokojen in odlkovan z redom železne krone tretjega razreda. Premešeni so okrajni sodni pristavi: g. Jožef Senčar iz Senožec v Žužemberku, g. Henrik Frankovič iz Kostanjevice v Velike Lašiče, službeno odkazan k okrožnemu sodišču v Novem mestu, g. dr. Ed. Volčič iz Žužemberka v Krško in g. K. Grebenc iz Črnomlja v Kostanjevico. Okrajnima sodnima pristavoma sta imenovana avskultanta g. R. Perše za Senožec in g. Ivan Pogačnik za Črnomelj. — Deželnega sodišča svetnik gosp. Bogdan Trnovec, dosedanji voditelj deleg. okrajnega sodišča v Trstu, premeščen je k dež. sodišču istotam. Na njegovo mesto pride dež. sodišča svetnik g. grof Dandini.

— **Občinske volitve.** V Velikem Gabru v litijskem okraju izvoljen je županom g. Anton Lavrih iz Žubine, odbornikom pa gg. Ig. Smole in Fr. Stepec iz Žubine. — V Gorenjem gradu izvoljen je županom g. Iv. Hren, za svetovalca pa gg. dr. Iv. Šlander in Fran Pintar. — V Ambrusu v Novomeškem okraju voljen je županom g. Fr. Škufca iz Primče vasi, odbornikom pa gg. Peter Sadar iz Malga Globokega, Jož. Muhič iz Višnjega, Jern. Muhič iz Ambrusa in Fr. Gregorič iz Bregovega Dola.

— **Dolenjska železnica.** V ponedeljek pričela se je graditev dolenjskih železnic na celi progi. V Velikih Lašičah je po blagoslovu g. župnika Lovro Gerjola prijel gosp. c. kr. sodnik Daniel Šufraj v navzočnosti vseh dostojanstvenikov in mnogobrojnega občinstva mej petjem in pokanjem topičev za okrašeno lopato in je tako slovesno otvoril graditev dolenjskih železnic.

— **Nova deželna bolnica kranjska** se ne bode torej gradila za šišenskim kolodvorom, kakor je bilo s prva določeno, ampak za Št. Petersko cerkvijo ob Ljubljani. Deželni odbor se je z knezoškofijskim konzistorijem čegar lastnina je ondi svet, že pogodil za novo stavbišče, ki obsega 12 oral. Graditi pričelo se bode še to poletje.